

δέσποτος τῆ ὑγείᾳ. Ἀνακηνησθῶμεν μόνον τὴν ἰστορίαν τοῦ γυναικείου πληθυσμοῦ μέρους τινός τῆς Σουηδίας. Ἐν τῇ γῶρᾳ ταύτῃ αἱ χωρικαὶ ἐπὶ τινα χρόνον ἀρετὰ μακρὸν ἔφερον στηθοδέσμους, συνέπεια δὲ τούτου ἐγένετο ὅτι αἱ δυστυχεῖς γυναῖκες δὲν ἠδύναντο πλέον νὰ θρέψωσι τὰ τέκνα αὐτῶν, ὅτι ὀλόκληρος πληθυσμὸς ἀποφυλισθεὶς ἐξηφανίσθη καὶ οἱ κάτοικοι ἠναγκάζοντο νὰ νυμφεύωνται γυναῖκας ἐκ τῶν ἄλλων γειτονικῶν ἐπαρχιῶν, αἵτινες δὲν εἶχον ἐθισθῆ εἰς τὰς ἡδονὰς τοῦ στηθοδέσμου. Ἀναμφίλεκτον τυγχάνει ὅτι 80 % τῶν ἀσθενειῶν τῶν γυναικῶν προέρχονται ἐκ τοῦ στηθοδέσμου. Πρέπει νὰ διαδοθῆ παντοιοτρόπως ἡ ἀλήθεια αὕτη, ὅτι ἡ πίεσις ἐπὶ τοῦ στήθους, τοῦ στομάχου, τοῦ ἥπατος, τῆς κοιλίας, ὑπὸ οἰκονδηπτε καὶ ἂν γίνεται μορφήν ἔχει συνέπειας σοβαράς. Δὲν πρέπει δὲ νὰ στηριζώμεθα εἰς τὰ σπάνια ἐκείνα παραδείγματα καθ' ἃ ὁ στηθοδέσμος ἀπεδείχθη ἀκίνδυνος. Αἱ γυναῖκες αἱ στερούμεναι εὐρωστίας ἰκανῆς ν' ἀνθέξῃ εἰς τὴν πίεσιν τοῦ περιέργου τούτου κόσμου τὰ μέγιστα προσβάλλονται. Κατ' ἀκολουθίαν αἱ νεκρᾶι κορασιδές, αἱ μὴ πω διαπλασθεῖσαι τέλειον γυναικῆς πρέπει ν' ἀποφύγωσι τὸν στηθοδέσμον τὸν καταστρέφοντα ἀναμφηρίστως τὴν ὑγείαν καὶ τὴν ζωὴν αὐτῶν. Αἱ γυναῖκες αἱ πάσχουσαι ἡμικρανίας, ἀναιμίας, ἀσθενείας τοῦ στομάχου, αἱ αἰσθανόμεναι πόνους κατὰ τὴν κοιλίαν καὶ τὴν ῥάχιν, καὶ ἄλλας ἰδιορρυθμους γυναικείας ὀδύνας πρέπει πάραυτα νὰ παύσωσι φέρουσαι στηθοδέσμον.

Πρὸς τούτοις καὶ ἄλλαι νόσοι εἰς τὴν αὐτὴν ὀφείλονται αἰτίαν. Οἱ παρατηρήσαντες τὰς εἰς τοὺς δακτύλους αὐτῶν ἐπελθούσας μεταβολάς, ὅταν ὑποβάλλωσι τούτους εἰς τὴν πίεσιν τῶν δακτυλίων, θὰ ἐννοήσωσιν εὐκόλως τὴν ἐπερχομένην ἀνθυγεινὴν πάχυνσιν εἰς τὰ πιεζόμενα μέρη γυναικῶν τινῶν. Ἀσθενεῖς τινες παραπονοῦνται πολλάκις μὴ δυνάμεναι νὰ ἐννοήσωσι τὴν αἰτίαν. Τί δὲ νὰ εἴπωμεν περὶ τῶν ἐκτρώσεων καὶ τῶν ἀπειραρίθμων ἄλλων γυναικείων ἀσθενειῶν. Οὐδὲν τὸ περιέργον ὅτι τὸ σῶμα φθίρεται ἕνεκα τῆς διαρκοῦς πίεσεως, ἀφοῦ καὶ τὸ μέταλλον θὰ ἐφθίρετο καὶ θὰ ἐπλατύνετο ἐν ὁμοίαις περιστάσεσι. Μάτην αἱ γυναῖκες ἀντιλέγουσιν εἰς ταῦτα προβάλλουσαι τοὺς λόγους τοῦ κόσμου αὐτῶν καὶ τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ συρμοῦ. Τὴν ἀνθρωπότητα τὰ τοιαῦτα δὲν ἐνδιεφέρουσιν. Ἡ γυνὴ φέρει ἐν αὐτῇ τὴν τύχην ἡμῶν, ἡ δὲ ὑφίστη αὕτη τιμὴ ἐπιβάλλει καθήκοντα ἀνώτερα τῶν ὑπὸ τῶν ἀνοησιῶν τοῦ συρμοῦ ἐπιβαλλομένων εἰς αὐτήν.

[Dr A. de Neuville]

N. X. A.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Ἔχομεν πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ τεῦχος τοῦ Δεκεμβρίου 1892 τοῦ Bulletin de Correspondance Hellénique καλῶς καὶ τὸ τῆς τελευταίας τριμηναίας τοῦ 1892 τῆς Revue des Etudes Grecques. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον τῶν περιοδικῶν τούτων περιέχει δύο πραγματείας τοῦ κ. Holleaux ἀναφερομένας εἰς τὴν βοιωτικὴν ἐπιγραφικὴν καὶ εἰς ἕν ἀρχαῖον εὐρεθὲν ἐν Μήλῳ, πραγματείας τοῦ ἡμετέρου κ.

N. I. Γιαννοπούλου περὶ τῆς Φθιωτικῆς πόλεως Ἴτωνος, τοῦ κ. Homolle περὶ ὀνομάτων τινῶν τεχνιτῶν κεραραγμένων ἐπὶ ἔργων τέχνης ἢ ἐν ἐπιγραφαῖς (Ἀπολλόδορος Ἀθηναῖος ἀρχιτέκτων τοῦ Σεραπείου ἐν Δήλῳ—Ἐφαιστῖον Μύρωνος Ἀθηναῖος γλύπτῆς), τοῦ κ. Lechat περὶ ἀρχαῖων τινῶν ἀγαλμάτων τῶν Ἀθηνῶν, τοῦ κ. Bérard περὶ Τεγέας καὶ Τεγεατίδος, τοῦ κ. Couve περὶ τῆς ἐν Ἀθήναις εὐρεθείσης παλαιᾶς βάσεως τῆς φερούσης τὸ ὄνομα τοῦ Βουαζίδος, τοῦ κ. Fougères περὶ τῶν ἀρχαῖων ἐπιγραφῶν τῆς Μαντινείας καὶ τοῦ κ. Homolle συμπληρωτικὴν σημείωσιν περὶ μιᾶς ἐπιγραφῆς τῆς Μαντινείας.

Τὸ δὲ τεῦχος τῆς Revue des Etudes Grecques περιέχει: Μίαν πραγματείαν τοῦ κ. Lechat περὶ τοῦ γλύπτου Ἐνδοίου.—Σημειώσεις τοῦ κ. Th. Reinach περὶ τοῦ ὄρκου τῶν Χερροννησιτῶν τοῦ δημοσιευθέντος ἐν τῇ αὐτῇ Revue (τόμ. Δ' σ. 388) καὶ ἐπιγραφῆς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ κ. Reinach.—Περὶ τῶν ὀνομάτων τοῦ φοίνικος: κόϊξ, κόκας, κουκίφορος ὑπὸ τοῦ κ. Sore.—Κανὼν εἰς τὸν Πατριάρχῃν Εὐθύμιον τὸν β' ὑπὸ Μάρκου Εὐγενικοῦ δημοσιευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. E. Legrand.—Περὶ μιᾶς εἰκόνης Ἰωάννου τοῦ Σαχηταμαύρα ὑπὸ τοῦ κ. Omont.—Ἐτι δὲ διαφόρους πληροφορίας, σημειώσεις κτλ. ἀναφερομένας εἰς τὸν Σύλλογον τὸν ἐκδιδόντα τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος περιοδικόν.

Ὁ Χρόνος τῆς Ν. Ἰόρκης δημοσιεύει ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 6 Φεβρουαρίου τὰ ἑξῆς:

Ἡ πασίγνωστος «Ἑβδομαδιαία Τέχνη» ἐν Νέᾳ Ἰόρκῃ, ἥτις κατὰ μίαν περίοδον τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς διετήρησε τοὺς συνδρομητὰς αὐτῆς ἐν ἀπορίᾳ, πότε ἤθελεν ἐκδοθῆ ὁ προσεχὴς ἀριθμὸς καὶ ἂν θὰ ἐδημοσιεύετο, ἔχει τὸν ἀντίτερον αὐτῆς ἐν τῇ ἀθηναϊκῇ ἐφημερίδι «Ρωμῆος». Ὁ «Ρωμῆος» καὶ ὁ ἐκδότης αὐτοῦ Σουρῆς δὲν ἔχουσι τὸν ὁμοῖον τῶν ἐν/τῷ πεδίῳ τῆς ἐφημεριδογραφίας—γράφει αὐτὴν μόνος καὶ ἔτι περισσώτερον ὀλόκληρον εἰς στίχους ἀπὸ τοῦ τίτλου μέχρι τῆς τελευταίας λέξεως τῆς σελίδος τῶν εἰδοποιήσεων. Ὁ «Ρωμῆος» εἶναι σατυρικὴ ἐφημερίς εἰς στίχους καὶ ὁ Σουρῆς, ὁ νεώτερος οὗτος ὀπαδὸς τοῦ Ἀριστοφάνους, λέγεται, ὅτι εἶναι ὁ μᾶλλον ἀξιοσημείωτος συγγραφεὺς, ὁ γράφων τὴν νεοελληνικὴν γλῶσσαν. Ἡ ἐταιρεία τῶν ἐφημεριδοπωλῶν παίδων, ἥτις ἀγοράζει ὅλην τὴν ἐκδοσὴν ἐκάστου ἀριθμοῦ ἀντὶ ὀρισμένης τιμῆς, κερδαίνει πολλά, διότι ὁ «Ρωμῆος» πωλεῖται «σὰν χάστικο ψωμί». Ὁ Σουρῆς ἀντιλαμβάνεται τῶν πραγμάτων ἀφελῶς. Ἐὰν ἔχη ἀνάγκην μικρᾶς διακοπῆς ἢ ἐνασχολεῖται εἰς ὑψηλοτέραν ποίησιν, παραλείπει ἀριθμὸν τινα φύλλων τῆς ἐφημερίδος του, ἥτις ἀποτελεῖ χαρακτηριστικὸν καὶ εὐχάριστον γνώρισμα τοῦ Ἀθηναϊκοῦ βίου.

Ἐκ γαλλικῶν περιοδικῶν ἀξιανάγνωστα:

Τὸ περὶ Βίβλου ζήτημα ὑπὸ Mgr d'Hulst (Correspondant 25 ἰαν.)—Ἡ σοσιαλιστικὴ κίνησις ἐν Εὐρώπῃ ὑπὸ C. Jannet (ὅμ.)—Ἡ ἱατρικὴ φιλοσοφία ὑπὸ H. Joly (ὅμ. 10 φεβρ.)—Τὸ μέλλον τῆς ἐπιστήμης ὑπὸ Breal (Journal des Savants ἰαν.)—Οἱ μῦθοι τοῦ Ἡρώδου ὑπὸ H. Weil (ὅμ.)—Ἡ φυσιογνωμία ὑπὸ E. Blanchard (N. Revue 1 φεβρ.)—Ὁ Ἀταβισμὸς τῆς μεγαλοφυίας ὑπὸ C. Lombroso (ὅμ. 15 φεβρ.)—Τὸ ἀληθὲς σύνταγμα ὑπὸ P. Laffitte (R. Bleue 14 φεβρ.)—Τὰ ἀποτελέσματα τῆς μουσικῆς (R. Britanique)—Οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ὁ Ἀντισημιτισμὸς ὑπὸ Leroy-Beaulieu (R. des deux Mondes 1 φεβρ.)—Αἱ ἀνασκαφαὶ καὶ τὰ εὐρήματα τῶν Μυκηναίων ὑπὸ G. Perrot (ὅμ.)—Περὶ Ἀχμενναῖ ὑπὸ F. Brunetiere (ὅμ.)—Ἡ αἴθουσά μου ὑπὸ J. Simon (R. de Famille 1 φεβρ.)—Σκέψεις τινὲς ὑπὸ Pasteur (R. Générale des Sciences 15 ἰαν.)—Ἡ ἐνότης τῆς Φιλοσοφίας ὑπὸ P. Janet (R. Philosophique)—Αἱ πηγαὶ τῆς ζωῆς ὑπὸ L. Luciani (R. Scientifique 28 ἰαν.)—Τὸ πυροβολικὸν τοῦ μέλλοντος (ὅμ. 11 φεβρ.)—Ὁ βραχυμανισμὸς ὑπὸ H. Castonnet (R. des Religions).

Ἐκ γερμανικῶν:

Ποῖς γεννῶνται αἱ μὴ ἱστορικαὶ παραδόσεις ὑπὸ E. Zel-

ler (Deutsche Rundschau) — Ἡ ἠθικὴ κίνησις ἐν Γερμανίᾳ ὑπὸ L. Kreschmar (Nord und Süd) — Ὁ Γαλλικὸς στρατὸς κατὰ τὴν μεγάλην ἐπανástασιν (ὅμ.) — Ἡ νῆσος Μαδέρα ὑπὸ Dr Mittermayer (Ueber Land und Meer) — Τὸ πρόβλημα τοῦ ἀνθρώπου ὑπὸ C. du Prel (Zukunft) — Ἐξομολόγησις τοῦ Ἰβσεν ὑπὸ Harden (ὅμ.) — Ἐξ ἀγγλικῶν :

Ἀνέκδοτοι ἐπιστολαὶ τοῦ Ἄϊνε (New Review) — Ὑπεράσπισις τοῦ κρινολίνου ὑπὸ Lady Jeune (ὅμ.) — Ἡ Εὐρώπη καὶ ἡ ἔκθεσις τοῦ Σικάγου ὑπὸ T. Wood καὶ T. Stanson (North American Review) — Μελέτη περὶ Τέννουσον (Quarterly Review) — Ὁ Σπένσερ ὡς φρενολόγος ὑπὸ B. Hollander (Westminster Review) — Ἡ σημερινὴ Ἑλλάς τοῦ Δεσάμ ὑπὸ τῆς Κας Lynch (ὅμ.) — Περὶ Καρδούστη καὶ Ραπισάροδη ὑπὸ τῆς Κας Nargrave (Gentleman's Magazine).

Ἐξ ἰταλικῶν :

Τὸ ὄραϊον θῆλυ διὰ μέσου τῶν αἰώνων ὑπὸ Mantegazza (Nuova Antologia) 15 ἰαν. — Τὸ ἔργον τοῦ Γολδόνη ὑπὸ E. Masi (ὅμ. 1 φεβρ.) — Ὁ πλανήτης Ἄρης ὑπὸ Schiaparelli (Natura ed Arte).

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Μηχανὴ πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀτιμοῦ.

Ἐν ἀγγλικῇ ἀποικίᾳ ἐγένετο ἐφευρέσεις σπουδαίας ἀφορῶσα εἰς νέαν κινήτηριον δύναμιν. Μηχανὴ συνισταμένη ἐκ κυλίνδρου, τροχοῦ, ἐμβόλου καὶ ἄλλων τιμῶν μερῶν χωροῦσα δὲ εἰς κοινὸν ταξιδευτικὸν σάκκον (βαλίξιν) ἀναπτύσσει δύναμιν δύο ἵππων, δαπανῶσα πρὸς τοῦτο μόλις 20 λεπτῶν ὕλικὸν εἰς 12 ὥρας. Ἡ δύναμις παράγεται ὑπὸ δύο οὐσιῶν, αἵτινες ἐνοῦμεναι πρὸς ἀλλήλας ἀναπτύσσουσι μέγιστον ποσὸν ἀερίων μετὰ μεγίστης ἐντάσεως. Ὅτε ἡ μικρὰ μηχανὴ ἐτέθη κατὰ πρῶτον εἰς κίνησιν δὲν ἠδύνατο νὰ τὴν σταματήσῃσι πλέον ὁ κύλινδρος ἐκινεῖτο μεθ' ὑπερβολικῆς ταχύτητος καὶ δὴ ἐπὶ 60 ὥρας. Νῦν ἡ μηχανὴ ἐκανονίσθη, κινεῖται δὲ καὶ σταματᾷ ὅπως θέλῃ ὁ μηχανικός. Προσεχῶς θὰ ἐκτεθῇ εἰς Λονδίον κατόπιν δὲ εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ Σικάγου. Σημειωτέον ὅτι δὲν πρόκειται περὶ παιδιᾶς, ἀλλὰ περὶ σπουδαιότητος γεγονότος περὶ τοῦ ὁποίου θὰ γνωσθῶσιν εἰδικώτερα μόλις ἐφοδιασθῇ ὁ ἐφευρέτης μετὰ τὰ ἀπαραίτητα προνόμια τῆς ἐφευρέσεώς του.

Τυπογραφικὰ ὁμοιοεπίμοια ἐξ ὑάλου.

Αἱ Γαλλικαὶ ἐφημερίδες δοκιμάζουσι νέον εἶδος τυπογραφικῶν στοιχείων, τὰ ὅποια κατασκευάζονται ἐκ σφυρηλατημένης ὑάλου, καὶ τῶν ὁποίων ἡ καθαριότης εἶνε μόνιμος. Ἀντέχουσι περισσότερον τῶν μεταλλικῶν στοιχείων εἰς τὴν φθοράν, καὶ δύνανται μετὰ τοσαύτης ἀκριβείας νὰ γυθῶσιν, ὥστε καθιστῶσι πολὺ εὐκολωτέραν καὶ καθαρωτέραν τὴν ἐκτύπωσιν. Ἡ ἐφημερίς τῶν Παρισίων «Patrie» τυποῦται ἤδη μόνον δι' ὑάλινων στοιχείων.

Πιὸς ἐξ ἑως περισσότερας.

Περὶ σπουδαίους ἐκ Σάρου τῆς Οὐγγαρίας γράφει τὰ ἐξῆς εἰς Πιστολίαν ἐφημερίδα: Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα εὗρον, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ περιστερῶνος, περισσότερον θανάτων πλησίον αὐτοῦ ἔμεινεν ἐν καταφανεῖ θλίψει ἢ περιστερά. Ὅτε ἐρριψα τὸν νεκρὸν εἰς τὸν ἀγρὸν ἢ περισσότερὰ ἐπέταξε πλησίον του, ὅπου δὲ καὶ ἂν τὸν μετεβίβαζον ἠκολούθει τὸ θῆλυ. Τέλος ὅπως θάψω τὸ μικρὸν πτώμα ἠναγκάσθη νὰ ἐγκλείσω τὴν περισσότερὰν εἰς κλωθὸν, ὅταν δὲ τὴν ἀφῆσα μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ἐλευθέρην, ἀνεζήτησε πρῶτον ἐπὶ ἱκανὸν χρόνον, ἀλλ' ἐπὶ ματαίῳ, τὸν σύντροφόν της, ἐπὶ τέλους δὲ ἐπέταξεν ἐπὶ τῆς στέγης, ὁπόθεν ἦτο

ἀδύνατον νὰ τὴν προσελκύσω καὶ διὰ κλήσεων καὶ διὰ προσορᾶς τροφῆς ἔμεινεν οὕτω ἀκίνητος καὶ νῆστις ἐπὶ 4 ἡμέρας, τὴν δὲ ὁ ἠκολούθησε τὸν σύντροφόν της εἰς τὸν θάνατον, ὡς σπάνιον καὶ συγγινητικὸν παράδειγμα συζυγικῆς στοργῆς μεταξὺ ζῶων. (P)

ΑΝΑ ΤΟ ΑΣΤΥ

Ἡ φαντασία τῶν μυθιστοριογράφων τῶν ἀρεσκομένων εἰς τὰ αἰματηρὰ μυστήρια, δὲν θὰ ἐδύνατο νὰ πλάσῃ ἐπεισόδιον τραγικώτερον καὶ μυστηριωδέστερον τοῦ συμβάντος πρὸς τινῶν ἡμερῶν ἐν τινὶ οἰκίᾳ κατὰ τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Μεγάλου Ἀλεξάνδρου καὶ Κολοκυθῶν. Ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ κατοικεῖ ὁ ἰταλὸς Ἀντόνιος Ἀρίκος, μετὰ τῆς συζύγου του, τῆς μητρὸς του καὶ τῆς νεαρᾶς θυγατρὸς του—οἰκογενεῖα πλανοδίων μουσικῶν ἐκ τῆς ὁποίας ἡ κόρη εἶνε γνωστοτάτη ἐν Ἀθῆναις περιφέρουσα καθ' ἡμέραν ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τὴν μεγάλην τῆς λατέρναν ἐντὸς χειραμάξης. Δεκαεπταετίς μόλις ἦτο μνηστευμένη μετὰ τινος ἰταλοῦ Σέρκερ ἐργαζομένου εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς-Λαρίσης, τὴν προηγουμένην δὲ τοῦ ἐγγλήματος ἡμέραν ὁ μνηστήρ ἦλθεν ἐκ Θηβῶν μετὰ τοῦ ἐξαδέλφου τῆς κόρης Λουκαρέλη καὶ ἀμφότεροι ἐφιλοξενήθησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀρίκου. Τὸ οἰκογενεῖα δὲ πᾶσι εἰς τὸ ὅποιν παρεκάλθησαν ἐκτός τῶν ἑἰν προσώπων καὶ ἡ μεγαλύτερα κόρη τοῦ ἰταλοῦ μετὰ τοῦ συζύγου της, ὑπῆρξεν εὐθυμώτατον· μετὰ τοῦτο δέ, ἀφ' οὗ ἀπῆλθον οἱ νεαροὶ σύζυγοι, μετέβησαν ὅλοι πρὸς ὕπνον, εἰς ἓν ἀπομακρυσμένον δωμάτιον οἱ δύο φιλοξενούμενοι, εἰς ἄλλο ἢ μίαν καὶ ἡ ἐγγονή, καὶ εἰς τὸν συνῆθη κοιτῶνά των οἱ δύο σύζυγοι. Ἦτο ἐνωρίς, ἀλλ' ἀπεκοιμήθησαν ὅλοι· περὶ τὴν ἐνδεκάτην ἀφυπνισθεῖσα ἡ σύζυγος τοῦ ἰταλοῦ, παρετήρησεν ὅτι ἡ πρὸς τὴν κλίμακα καὶ τὴν αὐτὴν φέρουσα θύρα τοῦ δωματίου της ἦτο ἀνοικτὴ, ἐντρομος δὲ ἠθέλησε νὰ ἐξυπνήσῃ τὸν σύζυγόν της. Εἰς τὴν ἐπαφὴν τῆς χειρὸς του, ψυχρᾶς ὡς χιῶν, φρίσσει. Τὸν ὠθεῖ, τὸν κράζει ἀλλ' εἰς μάτην. Ὁ ἀτυχὴς ἰταλὸς ἦτο νεκρὸς, φέρων ἐπὶ τῆς καρδίας ἀκριβῶς πληγὴν μικράν, κατενεχθεῖσαν διὰ στυλίου. Αἱ ἀρχαί, αἱ ἐπιληρηθεῖσαι ἀμέσως ἀνακρίσων, τίποτε δὲν ἐδυνήθησαν νὰ διαφωτίσωσιν ἐκ τοῦ σκοτεινοῦ τοῦτου δράματος. Αἱ ὑπόνοια ἔπεσαν ἀλληλοδιαδόχως ἀπὸ τοῦ ἐξαδέλφου εἰς τὸν μνηστήρα, ἀπὸ τούτου εἰς τὴν σύζυγον καὶ ἀπὸ ταύτης εἰς ἓνα οἰκογενεϊκὸν ἐχθρὸν γερμανὸν καὶ εἰς ἓνα ἀποτυχόντα μνηστήρα τῆς κόρης ἰταλόν. Πολλοὶ συνελήθησαν. Ἀλλ' αἱ ὑπόνοια ἔμειναν ὑπόνοια καὶ αἱ συλλήψεις ἀπέστησαν μάταιαι... τοὐλάχιστον μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν γράφομεν.

✦

Διεφεύθη καὶ ἡ ἐλπίς τῶν Ἀθηναίων, τῶν ποθητῶν τῶν νὰ ἴδωσι τὴν ὀρασιώτεραν τῶν βασιλισσῶν καὶ μίαν τῶν ὀρασιωτέρων γυναικῶν τοῦ κόσμου. Εἰς μάτην περιέμειναν ἐπὶ ὥρας ὑπὸ τὸν ἄνεμον καὶ τὸ ψῦχος εἰς τὴν